



## MEDITATIE

# De hemelvaart van Jezus

*"Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal also komen..."*

*Hand. 1 : 11m.*

Onze Heere liep met de elven de Olijfberg op. Een gelukkig gezelschap dat omringd werd door een zekere plechtigheid, maar dat ook een innige vreugde kende omdat zij met elkaar de gemeenschap der heiligen mochten beoefenen. Alle discipelen waren blij dat hun geliefde Heere en Meester, Die gekruisigd was, nu weer bij hen was en niet alleen leefde, maar hen bovendien omringde met een wonderlijke geborgenheid en heerlijkheid die niemand kon verstoren. De vijand was verstomd als een steen (Ex. 15 : 16), geen hond verroerde zijn tong (Ex.12: 7); Zijn meest verbitterde tegenstanders hielden zich stil na Zijn opstanding.

Op de heuvel aangekomen, bleven ze stilstaan. De Zaligmaker stond in het midden van de groep. Na een leerzame toespraak, sprak Hij een zegen uit en hief Hij Zijn doorboorde handen op. Terwijl Hij Zijn handen ophief en hen liefdevol toesprak, begon Hij op te varen van de aarde. Tot hun verbazing steeg Hij boven hen uit! Een ogenblik later was Hij al hoger dan de olijfboomen die, met hun zilveren glans, verlicht schenen te worden door de heerlijkheid die Hem omscheen.

Zijn discipelen zagen hoe hun Heere steeds hoger voer en spoedig de wolken bereikte. Ze stonden stil van verbazing toen een witte wolk, als een tri-

omfwagen van God, Hem wegnam. Die wolk nam Hem weg van voor het sterfelijke oog. 'Indien wij Christus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees'( 2 Kor. 5 : 16) Ze stonden als aan de grond genageld. Ze bleven daar nog een tijd staan. Ze staarden Hem vol ontzetting na.

Twee engelen verschenen als boodschappers van God aan hen als mensen, zodat ze niet zouden verschrikken; en in witte klederen om hen te vertellen dat er reden was tot blijdschap. Ze spraken hen toe in een hemelse stijl, stelden een vraag waarin zij zelf het antwoord gaven en vertelden vervolgens wat hun boodschap was. "Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, Die van u opgenomen is in de hemel, zal also komen, gelijkterwijs gij Hem naar de hemel hebt zien heenvaren." De engelen hoefden het geen twee keer te zeggen, maar de discipelen haastten zich naar Jeruzalem. Het visioen van de engelen had hen weer met beide benen op de grond gebracht. Ze gehoorzaamden direct aan het bevel van Christus: "Blijft gij in de stad Jeruzalem" (Luk. 24 : 49). Het was alsof ze zeiden : "dat onze Meester is opgevaren, is niet iets om over te wenen. Hij zit nu in heerlijkheid op Zijn troon en Hij heeft

gezegd dat het tot ons nut zou zijn dat Hij wegging. Hij zal ons nu de belofte van de Vader zenden. We beseffen er maar weinig van wat het zal zijn, maar laten we in gehoorzaamheid aan Zijn

wil naar de plaats gaan waar wij van Hem moeten wachten op kracht uit de hoogte”.

*C.H. Spurgeon*



## Inhoudsopgave

Met het oog op de gedenkdagen van hemelvaart en Pinksteren, zijn er in dit nummer artikelen die onze aandacht en gedachten richten op de verhoging van Jezus Christus. Die heilsfeiten zijn immers van beslissende betekenis voor nu en de toekomst. En dat is ook zo voor ons persoonlijk leven. We mogen het nog in vrijheid gedenken! In deze wereld vol ellende vanwege eerzucht, manipulatie, machtsdrang, met alle geweld en verdriet daarbij, moge de Heere Zijn kracht en heerschappij verhogen! Dat is tot heil van mensen en tot eer van Zijn Naam. De heilsfeiten geven gegronde verwachting voor die toekomst. We wensen al onze lezers kracht toe, bijzonder bij eenzaamheid en moeilijke omstandigheden.

Ieder Gods zegen, hartelijke groet,  
ds. J.P. Boiten

### **Pinksteren**

De Zoon ging troonwaarts, en een wolk had snel, als sneeuw, Zijn weg verborgen. Maar toch bezat Zijn kleine volk de zekerheid, dat Hij bleef zorgen;

Dat hij hun plaats bereiden ging en met hen zijn zou alle dagen. Zij droegen steeds Zijn zegening – ook om de Geest moesten zij vragen.

Zo vroegen zij in hun gebed en daarop is de Geest gekomen. Hij heeft Gods volk in vuur gezet en zij getuigden zonder schromen.

En eeuwen zijn sindsdien vergaan, maar deze vlam is blijven branden. Want altijd zal Gods kerk bestaan. Zijn feestlied klinkt in alle landen.

# De zegen van hemelvaart

*"En zij aanbaden Hem; en keerden weder naar Jeruzalem met grote blijdschap; en zij waren alle tijd in de tempel, lovende en dankende God." Lukas 24 : 52, 53.*

Hoewel Jezus op de Olijfberg van hen was heengegaan, keerden de discipelen niet als een rouwstoet, maar met grote blijdschap naar Jeruzalem terug. Zij hadden Hem de hemel zegenend zien binnen gaan. De handen opheffend had Hij hen gezegend en was zo uit hun oog weggenomen. En tegenover die Christus betaamde slechts één houding, de houding van een geknielde gemeente. En zo lezen wij dan ook van de elf discipelen: "En zij aanbaden Hem, en keerden weder naar Jeruzalem met grote blijdschap. En zij waren alle tijd in de tempel, lovende en dankende God."

Zij aanbaden Hem. Zouden wij hen hierin niet volgen, nu wij weten dat de Heiland ten hemel gevaren en ons ten goede als Zegenaar daar aanwezig is? Van Hem daalt op ons neer de zegen van de schuldvergiftiging, de zegen van de vertroosting; de zegen van een genade die ons bekwaamt de goede strijd van het geloof te strijden, de zegen van de gaven van de Heilige Geest. Wat zullen wij tegenover die rijkdom van hemelse zegeningen anders doen dan nederig knielen? Zijn uitgebreide zegenende handen stoten niet af, maar strekken zich over ons uit om vrede in onze ziel te gebieden. Het zijn machtige handen. Het zijn genadige handen. Het zijn handen, die eertijds uitgestrekt geweest zijn aan het vloekhout van het kruis. Juist daarom kunnen ze nu zo rijk zegenen een ieder die ootmoedig voor de Heere der heerlijkheid knielt.

Deze aanbedding leidt tot blijdschap, de grote blijdschap van de terugkerende discipelen. Wie zou haar willen inruilen

voor de vreugde, de kleine vreugde van de wereld? De vreugde van God is groot, want zij heeft de grote Jezus tot inhoud. Zij is duurzaam, want er is in die Jezus geen verandering noch schaduw van omkering. Zij is heilig, want Hij die haar wekt, is een vlekkeloos licht. Zij sterft pas weg, wanneer Jezus sterft – maar dat kan niet, want Jezus leeft in der eeuwigheid. Blijdschap, grote blijdschap over al de zegen, die van de Zegenaar komt. Grote blijdschap die ons bijblijft op al onze paden, tot op de donkerste paden, tot op de diepste paden, tot op het laatste pad dat uitloopt op de hemelstad. Veel kan de wereld ons ontroven. Veel kan de duivel ons afnemen. Bijna alles kan de dood ons ontroven. Maar niets kan ons onze grote blijdschap ontroven, want dan zou men ons Jezus moeten ontroven, en daartoe zijn zelfs de machten der duisternis niet in staat.

Geen wonder, dat het hemelvaartsfeest voor de elf discipelen opgelost wordt in loven en danken. Dat moet de vrucht van hemelvaartsfeest zijn; het loven en danken van God, die ons de rijke Christus heeft geschonken. Aan Wie wij niets kunnen toebrengen dan lof en dank voor Zijn grote genade. Die ons om Christus' wil eenmaal ontvangt in de hemelse tempel, waarin wij alle tijd zullen zijn lovende en dankende God!

*Ds. J.J. Knap Czn (1867 – 1945)*

# Gebed voor kranke mensen

## (21)



“O Heere, wij bevelen onze zielen in Uw handen; wil ons in onze laatste nood niet verlaten, en dat om Christus Jezus’ wil alleen..” Bij alle lichamelijke nood en strijd is er ook de benauwdheid van de ziel. Als iemand ernstig

ziek is en het sterven dichterbij besef je te meer dat je ziel geborgen moet zijn. De lichamelijke pijnen kunnen zo zwaar worden dat de zorg voor de ziel er nauwelijks nog is. Het lijden neemt zo in beslag dat je gedachten en gevoelens erdoor worden beheerst. Wat is het dan een uitkomst als je door genade hebt geleerd om je ziel in Gods handen te leggen. Dan kan op het laatst een enkele zucht al verlichting geven. Het is bij de Heere bekend hoe je situatie is.

“Wij bevelen onze zielen in Uw handen.” Dat zijn de handen van de zegenende Hogepriester.

Het is mogelijk om ons zondaren geheel aan Hem toe te vertrouwen, omdat Zijn handen doorboord zijn. Als de Gekruisigde mag Jezus voorzien in de nood van zielen die zich in Zijn handen bevinden. Als de Opgestane kan Hij die zielen redden. En het is Zijn grote liefde en genade dat Hij het wil doen als de volkomen Zaligmaker. Jezus is ten hemel opgenomen. In die heerlijkheid was Hij welkom. Hij is, om zo te zeggen, door alles heen gegaan. Door de diepste weg van lijden en sterven. Uit het graf is Hij opgestaan en de hemelen doorgedaan. Bij wie zijn onze zielen beter beveiligd dan bij Hem alleen? Door onze Hemelkoning is er hoop zelfs

bij het naderen van de dood! En daarom mag het gebed er zijn : “Wil ons in onze laatste nood niet verlaten.” De laatste nood: dan is het sterven nabij. “en dat om Christus’ wil alleen.” Dat is een sterke pleitgrond. Want Christus is het Die Zelf van Zijn God en Vader werd verlaten.

Johannes heeft in de openbaring die Christus aan hem deed gezien wat er met de gebeden van de heiligen gebeurt. De gebeden van de gelovigen op aarde worden door een engel gelegd op het altaar voor de troon van God (Openbaring 8 : 3). Aan die engel wordt ook veel reukwerk gegeven. Dat altaar heeft de functie van reukofferaltaar. Zo stijgen de gebeden van Gods kinderen vermengd met dat reukwerk op voor Gods Aangezicht. Er moet dus iets aan de gebeden van de gelovigen worden toegevoegd. Dat is het reukwerk van God. Het is Zijn gave, en zonder dat reukwerk bereiken onze gebeden God niet. Dus onze gebeden hebben in zichzelf geen kracht. Het is niet dankzij de kwaliteit van onze gebeden dat ze bij God komen. God verleent er kracht aan. Dus het geheim van het ware gebed ligt niet in de bidder maar in God Zelf. Als de gebeden op het altaar komen, gaat er van het altaar vuur uit en komen er donderslagen en stemmen. Dat spreekt van het gericht in de voleinding. God bewerkt de voleinding, en de gebeden van de gelovigen hebben daarin een plaats! De voleinding komt als verhooring op het gebed van al Zijn kinderen. En dat is te danken aan Christus’ werk. Vandaar dat het zo gepast is om in het gebed uit te spreken : om Christus’ wil

alleen. Daarin ligt ook het uitzicht op de verlossing. Want het is vanwege de verdiensten van Christus dat Hij nabij zal zijn in de laatste nood. Als het lichaam wordt afgebroken en de zieke geen kracht meer in zichzelf over houdt. Dan mag de gelovige alles in Gods handen

leggen, in de overgave met verwachting, bidden om die uitkomst : de Heere zal het voor mij voleinden.

*H.I. Ambacht  
ds. J.P. Boiten*

---

## De zegen van Pinksteren

*"Die zal Mij verheerlijken; want Hij zal het uit het Mijne nemen en zal het u verkondigen."*

*Johannes 16 : 14*

Er bestaat een innig verband tussen Christus en de Heilige Geest. Deze laatste voegt niet iets nieuws toe aan wat Christus volbracht heeft, maar eigent ons de geestelijke weldaden toe, die de Zaligmaker in Zijn dood en opstanding voor ons heeft verworven.

Jezus Christus is ons één en al voor tijd en eeuwigheid. In Hem rust onze zaligheid, in Hem de waarborg van de schuldvergeving. In Hem de zekerheid van onze rechtvaardigmaking en verlossing, in Hem ook de hope der opstanding en van het eeuwige leven. De Heilige Geest brengt dus niets nieuws, maar Hij maakt tot ons persoonlijk bezit wat in Christus voor ons bereid ligt, zoals Johannes het uitdrukt : "die zal Mij verheerlijken."

De Heilige Geest zal Jezus verheerlijken. Hij leidt ons niet van Jezus af om aandacht voor zichzelf te vragen, maar Hij leidt ons naar Jezus heen, om ons aan Zijn voeten te brengen en Hem aan ons hart te verheerlijken. Wanneer de Heilige Geest ons innerlijk aanraakt, zien wij de aanbiddelijkheid en de algevoegzaamheid van onze Heere Jezus Christus. Wij hangen dan aan de lippen van die grote Profeet, Die in Zijn Woord tot ons spreekt zoals geen mens ooit

gesproken heeft. Hij ontdekt ons hemelse waarheden, waaronder wij ons ten dele beschaamd, maar ten dele ook vertroost en bemoedigd voelen. Wij krijgen dan oog voor Zijn priesterlijk Middelaarswerk, waardoor Hij strafwaardige zondaren met God verzoend heeft, en dat hij in de hemel als Voorspraak van de Zijnen in eeuwigheid voortzet. Wij erkennen Hem dan ten slotte ook als onze Koning, voor wie het goed en zalig is gehoorzaam te buigen, en in wiens dienst onze ziel de ware vrede hervindt. De Heilige Geest toont ons de gepastheid van de Heiland voor onze zondaarsbehoeften, zijn rijkdom die onze armoede vervult, zijn trouwe genade die het werk zijner handen nooit laat varen, - Hij maakt de Zaligmaker eindeloos groot voor het hart en doet ons Zijn onmisbaarheid heel duidelijk gevoelen, - dit is het verheerlijken van Christus.

Laat de spotters maar lachen en laat de wereld maar smalen; laat de duistere machten der zonde maar woelen; ze proberen Christus van Zijn eer te beroven, maar er is een Heilige Geest, die Hem door alles heen verheerlijkt; die te midden van de verwoestingen van het ongeloof een gemeente van gelovigen

bewaart, die nederig voor Jezus knielt. Behoren wij er reeds toe? De Geest, Die Christus verheerlijkt, maakt onszelf te schande, zie, daaraan kunnen wij het weten. Wij zelf in 't donker – Hij in het licht! Wij zelf vernederd =- Hij verhoogd! Wij zelf verwerpelijk, - Hij aan-

biddenswaardig! Wel ons, indien dit onze belijdenis is, en wij geleerd hebben niets meer te verwachten van eigen inspanning of deugd, maar alles van Hem, die alléén groot, goed en heilig is.

*Ds. J. J. Knap Czn.*

---

## Wie de Geest van Christus niet heeft

Een ware christen is alleen hij die de Heilige Geest ontvangen heeft en geen ander, want : "Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe" Romeinen 8 : 9. En alleen "zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods" Romeinen 8 : 14.

Maar wie heeft de Heilige Geest? Dat is alleen herkenbaar aan de uitwekingen die bij de één wel wat duidelijker naar voren treden dan bij de ander. Maar de Heere kent de Zijnen.

Maar waar Gods Geest is, daar werkt Hij ook, Hij maakt de zonde en de verlorenheid van de achteloze, eigenge-rechtigde mens aan hem kenbaar. Hij opent wonden om het innerlijk van de mens te helen. De Heilige Geest verandert de mens die tot dan toe van de zonde genoten heeft en geeft hem een diepe afschuw tegen de zonde zodat hij zich nu met alle kracht daarvan afkeert. Hij die eerst van zijn eigen leven gehouden heeft, verlangt er naar om nu van dit zondige doodslichaam bevrijd te zijn. De Heilige Geest laat hem Jezus Christus zien als de enige weg en de volkomen Heiland die in de wereld

gekomen is om verloren zondaren te redden. Hij drijft hem ertoe om bij Christus zijn toevlucht te vinden en Hem om redding te vragen! En wie oprecht naar de genade van Christus vraagt zal die ook ontvangen. Christus Zelf zal hem het nodige vertrouwen en de vreugde schenken zodat de gelovige heel zeker mag zijn van zijn redding in Hem.

Maar Gods Geest houdt niet op te werken. Hij gaat door met Zijn werk van verlichting, verootmoediging en tuchtiging; Hij troost, heiligt, vernieuwt en maakt de mens bereid en bruikbaar voor het erfdeel van de heiligen dat hij op de door God vastgestelde tijd van Hem zal ontvangen. Dat bewerkt de Heilige Geest – zoals Hij uit een geestelijk dode mens een levend kind van God maakt – en wat iedereen die redding wil vinden moet en mag ervaren.

G. D. Krummacher



# Een troost voor zieken (3)

Het is ook een vertroosting dat pijn zegening uitwerkt. "En alle kastijding..., schijnt geen zaak van vreugde, maar van droefheid te zijn; doch daarna geeft zij van zich een vreedzame vrucht der gerechtigheid..." Hebr. 12 : 11. Verspilde arbeid is de hardste arbeid. Iemand die niet leren wil of kan; onvruchtbare grond bewerken, wat dus geen rendement kan opleveren. Dit, en alle gelijksoortige arbeid, wordt dan dubbele arbeid. En nutteloze pijn is van dezelfde aard. Maar geen enkele pijn is nutteloos, als we maar willen zien dat er bedoeling achter zit. God wil dat er zegening uit voortkomt. Hij wil dat de pijn iets bij u achterlaat. Pijn heeft een plaats in onze levensschets, reeds vanaf de val.

Waarom lijden dan niet alle mensen pijn? Omdat God niet ieders levensverloop gelijk heeft gemaakt. Het moet voldoende zijn te weten dat pijn onderdeel uitmaakt van onze levensschets, als pijn ons leven binnentreedt en dan moeten we aannemen dat ze niet voor niets op onze weg is geplaatst, maar dat daardoor Gods goedheid tot ons zal komen. Dit te weten houdt zelf al een vertroosting in.

Er is nog een vertroosting. God verheugt Zich als pijn op de juist wijze gedragen wordt. Maar onze pijn kan zo hevig zijn, of ons zo vermoeid hebben dat we onze gedachten niet meer effectief kunnen laten werken. We kunnen dan ons voornemen God te behagen niet langer vasthouden met onze gedachten.

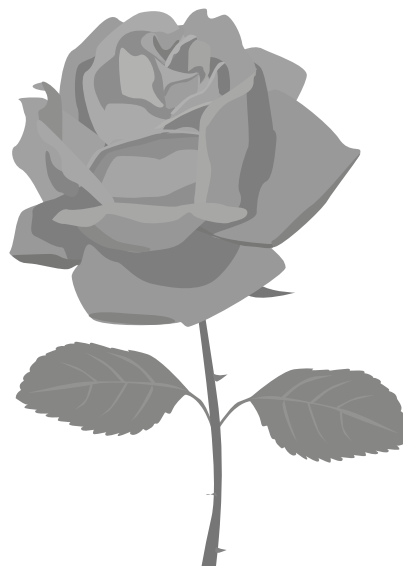
Onder deze omstandigheden is het een troost te weten dat God zulke gedachten niet van ons verwacht. Hij is geen

harde aandrijver. Hij wil slechts dat wij ons in Zijn handen overgeven. We mogen dat doen en in onze stoelen of op onze kussens achterover leunen, terwijl we toch voelen dat we Hem behagen, ook al denken we op dat moment niet bewust aan Hem.

Pijn, hoe erg ook, is dus niet zo'n troosteloze toestand als we onnadenkend of gemelijk zouden kunnen veronderstellen. Ze heeft haar eigen vertroosting en sommige daarvan kunnen zonder twijfel nergens anders verkregen worden.

"Want dien de Heere liefheeft, kastijdt Hij, en Hij geselt een ieder zoon, dien Hij aanneemt." En menigeen kan zeggen : "Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw Woord" (Psalm 119 : 67).

Uit : een troost voor zieken, van P.B. Power.



## De Brief aan de Colossenzen (1)

# Verbonden met al de heiligen

De brief aan de gemeente in het Klein-Aziatische Kolosse, neemt onder de brieven van Paulus een eigen plaats in. Het thema van de vrijspraak van de zondaar op grond van het offer dat Christus voor ons bracht, ons vertrouwd uit de brieven aan de Romeinen en aan de Galaten, vinden we in deze brief een enkele maal aangeduid (1:14, 20), maar het hoofddoel van de brief ligt ergens anders. De Colossenzen aan wie Paulus schrijft, zijn nog maar pas tot het geloof gekomen. Ze zijn niet door Paulus zelf in het geloof onderwezen maar door zijn medewerker Epafras (1:7), die zelf uit Kolosse afkomstig was (4:12). Paulus kent de gemeente niet persoonlijk (2:1). Hij zit op het moment dat hij de brief schrijft gevangen (1:42 e.v.; 4:18). Men mag aannemen dat de brief tot stand is gekomen tijdens de

gevangenschap die in het slotdeel van het boek Handelingen wordt beschreven, in Caesarea dus (Hand. 32:33 e.v.) of in Rome (Hand. 28:16 e.v.). Paulus verheugt zich over het feit dat er ook in Kolosse mensen in Christus zijn gaan geloven, maar hij maakt zich ook zorgen. Ze zijn nog maar net tot geloof gekomen, en op de markt van geloof en levensbeschouwing worden allerlei dingen aangeprezen die op het eerste gezicht indruk kunnen maken, maar die hen af zouden kunnen brengen van de Christus in Wie zij zijn gaan geloven. Wat dat betreft verschilt hun situatie weinig van de onze. Paulus wil hen weerbaar maken, zodat ze zich staande kunnen houden tegenover mensen die hun op levensbeschouwelijk gebied dingen willen aanpraten.

---

## Een wereldwijd netwerk



Paulus begint de brief met te vermelden dat hij, samen met Timotheüs, de medeafzender van de brief, God dankt voor het geloof en de liefde die bij de Colossenzen worden gevonden. Paulus heeft erover horen vertellen, naar men mag aannemen via Epafras, die zelf uit Kolosse kwam. Men hoort in Paulus' woorden nog het enthousiasme waarmee aan de apostel verslag werd gedaan: 'van de dag af' dat ze het

evangelie van de komst van Gods Zoon gehoord hadden, hadden ze er ook Gods in gehoord (1:6). Ze hadden dus snel ingezien waar het in het evangelie om ging en niet gearzeld om er ook naar te gaan leven. Het had onmiddellijk vruchten bij hen voortgebracht. Eén daarvan is 'liefde tot alle heiligen' (1:4). Die liefde kan allerlei vormen aannemen. Zij bestaat in de eerste plaats uit een gevoel van verbondenheid met allen die in Christus dezelfde hoop hebben (1:5). In die hoop herkent men elkaar.



De bekende bijbeluitlegger J. A. Bengel merkt hierover op: 'Reizenden herkennen met vreugde in alle windstreken dezelfde vruchten van het evangelie, en de vruchten bewijzen dat het het woord van de waarheid is.' Het besef dat er overal in de toen bekende wereld mensen leefden die dezelfde hoop koesterden, bond de christenen van alle windstreken samen. Die hoop verbond hen, boven alle regionale verschillen.

'Liefde tot alle heiligen', betoonde men ook door aan reizende medechristenen onderdak te verlenen. Zulke reizigers brachten verhalen mee, waardoor men op de hoogte kwam van wat christenen in andere delen van de wereld meemaakten. Zo heeft Paulus over het geloof van de Colossenzen gehoord en hebben Tychikus en Onesimus weer aan de Colossenzen verteld hoe Paulus het tijdens zijn gevangenschap maakte (4:7-9). Zo ontstond er een band tussen de gemeente en de apostel, zonder dat zij elkaar persoonlijk hadden ontmoet. Een brief als die aan de Colossenzen is een uiting van dezelfde liefde. De eerste christenen vormden een klein maar hecht internationaal netwerk waar we nu nog met bewondering naar kijken.

De kern van deze verbondenheid vormt het gebed. Paulus bidt niet alleen voor de Colossenzen, hij laat hun ook weten dat hij dat doet. Het verhaal over het geloof van de Colossenzen had Paulus tot dankgebed gebracht. Door hun daarover te vertellen, spoort hij de Colossenzen weer aan tot dankbaarheid. Zo gaat het heen en weer, en wordt het meer en meer. Christenen staan niet op zich, maar maken deel uit van een bezielde verband.

Lezen : Colossenzen 1:1-8

*Lexmond, dr. J. van Eck*

## **Gebed tot de Heilige Geest**

Wij bidden U, o Heil'ge Geest,  
om een recht geloof allermeeft:  
dat het ons geleide en bevrijde  
aan het eind uit alle aardse lijden.  
Kyrieleis

Geef, kostbaar licht, ons helderheid,  
dat wij Christus kennen voor altijd.  
Leer Gij ons te bouwen op dien  
Getrouwe,  
Die ons 't vaderland zal doen aanschouwen.  
Kyrieleis

Geef, heilige liefde, ons uw gloed,  
doe ons hart ontvlammen, geest  
en bloed,  
dat wij een van zinnen elkaar  
beminnen,  
alle haat en tweedracht overwinnen.  
Kyrieleis

Geef, hoogste troost in alle nood,  
dat wij nimmer vrezen schande of  
dood,  
dat wij niet versagen ten laatsten  
dage,  
als de vijand zelf ons komt belagen  
Kyrieleis

Maarten Luther



## Handelingen (9)

# In gesprek met de stadhouder

Het derde deel van Handelingen (21:15 tot het einde van het boek) laat ons Paulus als gevangene zien. In dit deel is hij vooral met gezagsdragers in gesprek. Het begint met een rel op het tempelplein, tot op de huidige dag een explosieve plek. Paulus zou een niet-Jood, een heiden, de tempel hebben binnengebracht (21:29). Joods gezien een absolute doodzonde. Hoewel het enkel om een gerucht gaat, ontstaat er een volksoptocht en Paulus zou zeker zijn gelynd als de commandant van het Romeinse garnizoen niet had ingegrepen. Vanaf dat moment bevindt hij zich in de handen van het Romeinse gezag. De Romeinen zitten met hem in hun maag. Behalve Jood is Paulus ook Romeins burger (22:27), dus hebben ze de plicht om hem te beschermen. Maar ze willen ook de Joodse gezagsdragers, die zijn leven eisen, niet voor het hoofd stoten. Ze zijn bezettende macht en hebben geen belang bij conflicten. Beide partijen, zowel Paulus als de Joden uit Jeruzalem, worden aan het lijntje gehouden. Het nemen van een beslissing wordt uitgesteld met als gevolg dat Paulus jaren gevangen blijft zitten. In die tijd voert Paulus verschillende malen het woord ten overstaan van zowel Joodse als Romeinse gezagsdragers. Dat hoorde bij zijn roeping. Hij was niet alleen geroepen aan de 'volkeren' de naam van Jezus voor te houden, maar ook aan de gezagsdragers, de 'koningen' (zie 9:15). Ook zij zullen zich voor Jezus moeten buigen!

Hoofdstuk 24, vers 24 en volgende zien we hoe Paulus bij Felix, de zittende Romeinse stadhouder, wordt geroepen. Zijn vrouw is Joods en hij wil wel eens weten wat dat nieuwe geloof inhoudt. Maar hij krijgt geen vrijblijvende informatie. Paulus geeft hem een lesje normen en waarden voor overheidspersonen. Hij handelt met hem, zo horen we, over 'gerechtigheid, matigheid en het toekomstige oordeel'. Als gezagsdrager heeft hij voor 'recht' te zorgen ('gerechtigheid'). Zijn eigen belangen heeft hij daarvoor opzij te zetten ('matigheid'). Alleen zo kan hij een goede stadhouder zijn. En, als hij mocht denken dat hij geen verantwoording af te leggen heeft: eens zal hij voor de hoogste Gezagsdrager moeten verantwoorden in 'het toekomstige oordeel'. Een boodschap voor alle tijden: gezagsdragers hebben niet zichzelf te dienen, maar Christus en de mensen aan hen toevertrouwd zijn. Felix schrikt maar bekeert zich niet. Hij houdt Paulus gevangen in de hoop geld van hem los te krijgen. Een mens die belangen heeft, zet ze niet gauw opzij.

Lezen : Hand. 24:24-27

*Lexmond, dr. J. van Eck*

# Wat handige tips....

Deze keer geen onbekende tips, maar wat uitleg waarom zo'n hulpmiddel toch echt heel handig kan zijn.

Allereerst de rollator. Deze is niet meer weg te denken uit het straatbeeld. Maar ook in huis maken velen er gebruik van. Ze zijn er in alle soorten en maten. Zelfs in bouwmarkten en in warenhuizen worden ze te koop aangeboden.

En via marktplaats wordt er regelmatig één van eigenaar verwisseld.

Bij de aanschaf is het van belang om te letten op:

- de lengte en bouw van de gebruiker
- de juiste handvaten
- het gewicht.

De lengte en de lichaamsbouw van iemand is van invloed op de keus van een rollator. Belangrijk is dat de hoogte goed kan worden afgesteld. Als iemand op de zitting zit, moeten de voeten de grond kunnen raken.

En natuurlijk moeten de remmen goed in orde zijn. Dit is een zeer belangrijke tip als u een tweedehands rollator koopt!

De handvaten zijn niet onbelangrijk. Mensen die last hebben van hand- of polsgewichten kunnen het beste een rollator kiezen met anatomisch gevormde handvatten. Ook moet de rollator gemakkelijk op de rem gezet worden, zonder dat dit veel kracht vergt van de handen.

Een lichte rollator is aan te bevelen als deze in de auto moet worden meegenomen.

Voor mensen met balansproblemen en die daardoor minder stabiel zijn, is een rollator die zwaarder is een betere keuze. Er is dan minder risico om te vallen. In deze rubriek wil ik ook iets anders belichten, namelijk een verhoogd toilet. Dit kan voor ouderen een uitkomst zijn,

maar er zit ook een andere kant aan. Veel mensen met een gevorderde leeftijd hebben moeite met het opstaan vanaf de toilet. Vandaar deze verhoogde toilet. Het nadeel van zo'n verhoogde toilet is dat de blaas en de darmen niet goed worden gelegeerd met alle gevolgen van dien. Voor een juiste houding tijdens de toiletgang is het belangrijk om goed ondersteund te zitten met beide voeten op de grond. Maar wat nu als de oudere moeite heeft met opstaan vanaf een laag toilet...

Er zijn verschillende soorten oplossingen. Zo zijn er sta-op brillen. Deze hebben dezelfde werking als een sta-op toilet. Dit is wel een luxe voorziening, die vaak niet vergoed wordt door de WMO, de gemeente.

Opklapbare beugels vanuit de muur of op statief zijn een prima oplossing. Deze worden meestal wel vanuit de WMO vertrekt. Ook handgrepen, mits ze op de juiste plaats zijn bevestigd, zijn goede hulpmiddelen om veilig te kunnen opstaan vanaf het toilet.

Maar ... zoals ik al eerder gemeld heb. Vraag gerust advies van een ergotherapeut. Dit zijn vaak hele handige dames en heren, die veel verstand hebben van aanpassingen en hulpmiddelen. Zij denken graag met u mee!

*Met vriendelijke groet,  
Marianne Tanis.*



**Dagelijks bestuur van de stichting:**

Ds. C. Bos, voorzitter,  
PKN (hervormd) Benschop  
Ds. J.A.H. Jongkind, secretaris,  
PKN (hervormd) Langerak  
Dhr. M.C. Paul, penningmeester,  
PKN (hervormd) Dirksland  
Ds. A. Snoek,  
PKN (hervormd), Kesteren  
Ds. J.P. Boiten, eindredacteur,  
Christ. Geref., H.I. Ambacht

**Eindredacteur:**

Ds. J.P. Boiten, Antoniuslaan 53,  
3341 GA Hendrik Ido Ambacht,  
Tel. 078 200 05 12  
Tevens adres voor kopij.  
E-mail : j.p.boiten@solconmail.nl

**Medewerkers:**

Mevrouw M.A. Tanis, Christ. Geref.,  
Goedereede  
Ds. J. Willemsen, PKN (hervormd)  
Dirksland

**Abonnementen:**

Dit blad verschijnt in de eerste week van elke maand (10 maanden van het jaar);

Alle chronisch zieken kunnen dit blad gratis ontvangen; de abonnementsprijs is € 10 per jaar; het banknummer is: NL40 INGB 0000 9389 39 ten name van Stichting Kracht naar Kruis te Den Haag; mailadres voor algemene berichten [info@krachtnaarkruis.net](mailto:info@krachtnaarkruis.net);

Opgave nieuwe abonnees en adreswijzigingen aan: [abonnee@krachtnaarkruis.net](mailto:abonnee@krachtnaarkruis.net) of Ledenadministratie Kracht naar Kruis, Philipshoofjesweg 15, 3247 XR te Dirksland.

Alle informatie over KNK kunt u vinden in [www.krachtnaarkruis.net](http://www.krachtnaarkruis.net)